

UCHWAŁA Nr XLI/619/2022
RADY MIEJSKIEJ W BORNEM SULINOWIE
z dnia 31 marca 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583) w związku z art. 229 pkt 3, art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rozpatruje się skargę Pana J. D. i Pani W. K. na działania Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie, złożoną w dniu 26 stycznia 2022 r.

2. Przyjmuje się stanowisko Komisji skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie w sprawie skargi, o której mowa w ust.1, o treści jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Poucza się o treści art.239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), który stanowi, że: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr XLI/619/2022
Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie
z dnia 31 marca 2022 r.

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie na posiedzeniach w dniu 24 lutego i 10 marca 2022 r. rozpatrywała skargę Pana J. D. i Pani W. K. na działania Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie, złożoną w dniu 26 stycznia 2022 r.

Na posiedzeniach komisja zapoznała się z pisemnym wyjaśnieniem odnośnie zarzutów postawionych w skardze oraz wysłuchała ustnych wyjaśnień Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Pomimo właściwie dostarczonego zaproszenia na posiedzenie komisji, skarżący nie stawili się.

W oparciu o przedstawione wyjaśnienie pisemne oraz ustne Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej - Komisja skarg, wniosków i petycji ustaliła, co następuje:

1. Pismo skarżących jest kolejnym pismem, w którym podnoszone są zarzuty i argumenty wynikające z ich niezadowolenia wobec działań Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie, tj. podejmowania decyzji administracyjnych w sprawach o przyznanie środków finansowych na zakup opału.

Skarżący twierdzą, że są całkowicie lekceważeni przez Dyrektora OPS, ponieważ odmawia się im przyznania pomocy w formie sfinansowania opału na zimę.

Z wyjaśnienia wynika, że Pan D. jest osobą systematycznie korzystającą z pomocy społecznej, otrzymuje pomoc w formie zasiłku okresowego oraz okresowo przyznawanych świadczeń np. świadczenie pieniężne na zakup posiłku lub żywności. Skarżący od kilku lat systematycznie w okresie jesienno-zimowym składa po kilka wniosków o przyznanie pomocy w formie sfinansowania zakupu opału. W listopadzie 2020 roku przyznano Panu D. częściowe dofinansowanie – wykupienie asygnaty u leśniczego i zobowiązano go do rozliczenia zakupu, czego nie uczynił. Pomimo, że w decyzjach wskazuje się na możliwości pozyskania drewna w leśnictwach własnym staraniem (wyrobienie opału), co znacznie obniżyłoby koszt zakupu opału, skarżący nie wykazuje żadnej inicjatywy w tym kierunku, a oczekuje na sfinansowanie w całości zakupu gotowego opału ze środków przyznawanych na ten cel przez Ośrodek.

2. Przyznawany rodzinie zasiłek okresowy nie jest zaniżany, bowiem jest ustalany zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 38 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 z późn. zm.). Stosownie do ww. przepisu zasiłek okresowy w przypadku rodziny ustala się do wysokości różnicy między kryterium dochodowym rodziny a dochodem tej rodziny. Kwota ta nie może być niższa niż 50% różnicy między kryterium dochodowym rodziny a dochodem tej rodziny i nie może być niższa niż 20zł miesięcznie.

Odnosząc się do twierdzenia skarżących, że zasiłek okresowy na 3 osoby wszędzie wynosi 1584,00zł (podano przykład MOPS w Szczecinku) ustalono, że kwota ta stanowi trzykrotność obowiązującego do dnia 31 grudnia 2021 r. kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, które zgodnie z art. 8 ust.1 ustawy o pomocy społecznej uwzględniane jest dla potrzeb ustalania prawa do świadczeń z pomocy społecznej. Do 31 grudnia 2021 r. wynosiło ono 528,00zł na osobę, co w przypadku 3-osobowej rodziny daje kryterium dochodowe dla

rodziny – 1584,00zł. Nie stanowi to jednak przysługującego rodzinie zasiłku okresowego, bowiem zgodnie z art. 38 ust. 3 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej kwotę przysługującego zasiłku okresowego ustala się jako różnicę pomiędzy kryterium dochodowym rodziny a dochodem rodziny. W przypadku, gdy zasiłki okresowe nie są w części finansowane ze środków własnych gminy, ustalony zasiłek okresowy stanowi 50% ustalonej w podany wyżej sposób różnicy. Z przedłożonej informacji wynika, że stanowisko Ośrodka prezentowane w decyzjach kierowanych do Pana D. podziela Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, które wielokrotnie podkreślało słuszność zawartych w decyzjach argumentów. Skarżący systematycznie skarży niekorzystne dla niego decyzje organu pierwszej instancji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, a gdy i te są dla niego niekorzystne, składa skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

3. Odnosząc się do podnoszonego przez skarżących niskiego poziomu stawki za wykonywanie prac społecznie użytecznych Komisja skarg, wniosków i petycji ustaliła, że powyższe reguluje art. 73a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100 z późn. zm.). Zgodnie z ust. 3 przedmiotowej ustawy „bezrobotnemu oraz osobie, o której mowa w ust. 1a, nieposiadającym prawa do zasiłku, przysługuje świadczenie w wysokości nie niższej niż 6zł za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych. Świadczenie podlega waloryzacji na zasadach określonych w art. 72 ust.6.”. Z powyższego wynika, że Ośrodek nie ma wpływu na wysokość świadczenia.
4. Pan D. twierdzi, że zasiłek otrzymuje ze względu na jego ciężki stan zdrowia oraz stałą chorobę i stałe orzeczenie. Z uzyskanych informacji wynika, że skarżący posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności wydane przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Szczecinku na stałe, gdzie we wskazaniach dotyczących odpowiedniego zatrudnienia jest zapis – otwarty rynek pracy. Z powyższego wynika, że posiadane orzeczenie nie dyskwalifikuje skarżącego z wykonywania każdej pracy i nie określa, że ma to być praca odpowiednia dla niego z uwagi na posiadane schorzenie. Lekki stopień niepełnosprawności nie stanowi przeszkody w wyrobieniu opału własnym staraniem, ponieważ tę czynność można rozłożyć w czasie.
5. Skarżący twierdzą, że świadczenia z pomocy społecznej, w szczególności przyznawane na dofinansowanie zakupu opału, są przyznawane „układami i znajomościami”. Powyższe twierdzenia nie zostały poparte żadnymi argumentami, w związku z tym nie były przedmiotem obrad komisji.
6. W poruszonej kwestii aplikowania przez Panią W. K. o pracę w Ośrodku uzyskano wyjaśnienie, że wymieniona złożyła ofertę na ogłoszoną w kwietniu 2021r. rekrutację na stanowisko asystenta rodziny oraz wychowawcy w placówce wsparcia dziennego. Oferta jednak nie spełniała wymagań formalnych (odpowiednie wymagane przepisami wykształcenie i staż) na żadne ze stanowisk objętych naborem.

Komisja podkreśla, że wg orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego świadczenia z zakresu pomocy społecznej mają charakter doraźny i nie mogą stanowić stałego źródła utrzymania. Rolą pomocy społecznej nie jest stałe dostarczanie obywatelom środków utrzymania ani pokrywania wszelkich wydatków przez nich ponoszonych, lecz wyłącznie - jak stanowi art.2 ust.1 i art.3 ust.1 ustawy o pomocy społecznej - umożliwienie przezwyciężenia trudnej sytuacji życiowej oraz wspieranie w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb życiowych. Natomiast skarżący od wielu lat jest stałym beneficjentem pomocy społecznej, a pomoc ta jest cykliczna, bowiem rodzinie jest udzielane wsparcie finansowe w postaci zasiłku okresowego. Wartość udzielonych świadczeń w ramach pomocy społecznej dla ww. i jego córki

w 2021 roku wyniosła 10.171,50zł, a za okres od stycznia do lutego 2022 r. – 1.934,00zł. Osoba bezrobotna powinna podejmować kroki mające na celu podjęcie każdej pracy zarobkowej, która nie odbiega zakresem obowiązków i wymagań od kwalifikacji i umiejętności posiadanych przez tę osobę, czy też jej możliwości, w tym z uwagi na możliwości zdrowotne. Orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, które posiada skarżący, nie uniemożliwia mu podjęcia zatrudnienia na otwartym rynku pracy. Komisja skarg, wniosków i petycji zwraca uwagę, że zarzuty i argumentacja skarżących wyrażona w skardze jest podobna jak w innych skargach ww. rozpatrywanych przez komisję.

Zdaniem komisji systematyczne korzystanie ze świadczeń pomocy społecznej trudno uznać za dążenie do przewyciężenia swojej trudnej sytuacji finansowej i właściwego zabezpieczenia bytu rodziny. Jednakże na miarę posiadanych środków finansowych pomoc skarżącym jest udzielana, jednak wysokość świadczeń w ich ocenie nie jest satysfakcjonująca, co przekłada się na zarzuty wyrażane w skargach.

Reasumując powyższe ustalenia Komisja skarg, wniosków i petycji uznała, że postępowanie Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie było prawidłowe i prowadzone w granicach upoważnień ustawowych.

W rezultacie skargę uznano za bezzasadną.

Podpisy Komisji:

1. Artur Malinowski (przewodniczący)
2. Magdalena Bugiel (członek)
3. Karolina Fornal (członek)

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2022 r. wpłynęła skarga Pana J. D. i Pani W. K. na działania Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Zgodnie z art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.